

בבית המשפט העליון

בש"פ 1972/19

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטת נ' בכור) מיום 13.3.2019

תאריך הישיבה: י"ד באדר ב' התשע"ט (21.3.2019)

בשם העורר: עו"ד אבי כהן

בשם המשיבה: עו"ד סיגל בלום

החלטה

1. ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטת נ' בכור) מיום 13.3.2019, במסגרתה נדחתה בקשת העורר לעיון חוזר בהחלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 13.1.2019 (השופט ע' קובו) בה הורה על מעצר העורר עד תום ההליכים נגדו.

2. העורר הוא הסבא של א', קטינה ילידת 2004 (להלן: א') ושל ב', קטינה ילידת 2006 (להלן: ב'). בתקופות הרלבנטיות לכתב האישום (2011-2018) התגורר

העורר עם רעייתו בביתו, בסמוך לביתן של הקטינות א' ו-ב'. על פי עובדות כתב האישום, העורר נהג בהזדמנויות רבות ושונות להגיע לבית הקטינות, ולבצע מעשי אינוס, מעשי סדום ומעשים מגונים ב- א', ולבצע מעשים מגונים ב- ב', וכן לבצע מעשים מגונים בשתיים מחברותיה הקטינות של א'. בגין מעשיו אלה הוגש ביום 25.6.2018 כתב אישום נגד העורר המייחס לו שמונה אישומים של עבירות מין במשפחה (אינוס) (ריבוי עבירות); עבירות מין במשפחה (מעשה סדום) (ריבוי עבירות); עבירות מין במשפחה (מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14) (ריבוי עבירות); עבירות מין במשפחה (ניסיון אונס) (ריבוי עבירות); עבירת מין במשפחה (מעשה מגונה בפני קטין); עבירות מין במשפחה (מעשה מגונה בקטין) (ריבוי עבירות) (שלושה אישומים); ניסיון למעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 (שני אישומים); ומעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 (ריבוי עבירות) (שני אישומים).

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המשיבה בקשה למעצר העורר עד לתום ההליכים נגדו. בהחלטה מיום 15.8.2018 קבע בית המשפט המחוזי (השופטת נ' בכור) כי קיימות ראיות לכאורה נגד העורר, ובהחלטה מיום 13.1.2019 קבע בית המשפט (השופט ע' קובו) כי קיימת עילת מעצר של מסוכנות והורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים לאחר שנקבע בין היתר כי אין בחלופות המעצר שהוצעו כדי להפחית את מסוכנותו הרבה של העורר העולה מריבוי המעשים וחומרתם ומריבוי נפגעות העבירות.

4. העורר הגיש בקשה לעיון חוזר בהחלטות בית המשפט הנזכרות לעיל, בה טען כי התשתית הראייתית כנגדו נחלשה, ולאור גילו המבוגר, מצבו הרפואי והמלצת שירות המבחן שניתנה בענייניו ביקש להורות על העברתו למעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני.

5. בהחלטה מפורטת ומנומקת מיום 13.3.2019 דחה בית המשפט (השופטת נ' בכור) את הבקשה לעיון חוזר. בית המשפט קבע בין היתר כי לא נמצא כי בטענות העורר יש כדי להצביע על כרסום מהותי בתשתית הראייתית הלכאורית נגדו, תוך שבית המשפט עומד בפירוט על טענות העורר אחת לאחת. כן נקבע כי לא נמצאו טעמים נוספים הקשורים במצבו הרפואי או בגילו של העורר שיש בהם בכדי לשנות את ההחלטה בדבר מעצרו עד לתום ההליכים.

6. בערר שהוגש מטעם העורר נגד ההחלטה האמורה נטען כי מדובר באדם קשיש ללא עבר פלילי, אשר מצבו הרפואי הדרדר במהלך המעצר, אשר אינו מהווה סכנה לציבור. לתמיכה בבקשתו ציין העורר שתסקיר המעצר המשלים בעניינו המליץ על

העברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני, בפיקוח אחותו, גיסו ובנו בהרצליה. עוד טוען העורר כי שגה בית משפט קמא כאשר התעלם מראיות משמעותיות שעלו לראשונה בדיון בעניינו אשר לטענתו מחלישות את עוצמת התשתית הראייתית כנגדו. נטען כי הכרסום בראיות, בהצטברו לחלוף הזמן ונסיבותיו האישיות של העורר, משליך על הצידוק להמשך מעצרו.

7. בדיון לפני שב וטען בא כוח העורר כי חל שינוי מהותי בתשתית הראייתית, בעיקר בהתייחס למרכיבים היותר חמורים בכתב האישום, תוך פירוט טענות שונות לענין זה. כן נטען כי הקטינות כבר העידו ולפיכך אין עוד חשש לשיבוש הליכים. לפיכך, ונוכח נסיבותיו האישיות של העורר, ניתן להסתפק במעצר בפיקוח אלקטרוני. מנגד, באת כוח המדינה הדגישה כי המדינה חולקת על טענת העורר לענין כרסום בראיות, וכי כך גם קבע בית המשפט. אשר לצורך לשוב ולבחון חלופת מעצר, נטען כי זה ענין להליך הבקשה להארכת המעצר התלויה ועומדת בימים אלה בפני בית משפט זה. הודגש עוד כי מסוכנות העורר מבוססת על מעשיו עובר למעצרו ולא על אירועים מהעבר. לבסוף צוין כי שלב שמיעת הראיות צפוי להסתיים בתוך פחות מחודשיים, כך שההליך נמצא בשלב מתקדם וצפוי להסתיים בקרוב. בא כוח העורר חלק על הערכה זו.

דיון והכרעה

8. לאחר עיון בחומר ושמיעת טענות הצדדים לא ראיתי מקום לקבלת העורר.

9. מסגרת דיוננו היא ערר על החלטה בבקשה לעיון חוזר. הליך זה לא נועד לשמש מסלול לערעור מחודש על החלטת המעצר (בש"פ 2274/02 עמרם נ' מדינת ישראל (18.3.2002)). הליך זה מוגבל למקרים בהם "נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה" (סעיף 52(א) לחוק המעצרים).

10. הרף שנקבע בפסיקה לעיון חוזר לענין קיומן של ראיות לכאורה הוא, שהעיון מחדש במעצר עד לתום ההליכים בנימוק של כרסום בראיות שמור למקרים בהם חל "מהפך ראייתי" עד ש"הקערה נהפכה כליל על פיה" (בש"פ 8216/13 אוחיון נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (30.1.2014); בש"פ 2252/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (8.4.2015) ועוד רבים זולתם).

11. בענייננו טוען העורר לכרסום בראיות התביעה מאז מתן ההחלטה על מעצרו עד לתום ההליכים. בית משפט קמא בחן בהחלטתו בפירוט את טענות העורר לכרסום ראייתי והגיע למסקנה כי "אין בטענות המבקש כדי להביא לכל כרסום בתשתית הראייתית הלכאורית" (פסקה 9 להחלטה). למעשה, בעררו מודה העורר עצמו, בהגינותו, כי אין בכרסום הראייתי הנטען על ידו "כדי להפוך את הקערה על פיה" (סעיף 2 לערר).

עיינתי גם אני בחומר שהוצג על ידי העורר ולא מצאתי כי נפלה שגגה בהחלטתו של בית משפט קמא. מכל מקום, גם אם נניח לטובת העורר שחלו שינויים בתשתית הראייתית, הרי שאין מדובר בשינוי בגדר "הקערה נהפכה כליל על פיה", או "כרסום מהותי ומשמעותי", או "שינוי דרמטי", או "כרסום עמוק" בתשתית הראייתית, כנדרש בהתאם לפסיקה כדי להצדיק את שינוי ההחלטה בדבר מעצרו.

12. אשר על כן הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ד באדר ב' התשע"ט (21.3.2019).

ש ו פ ט